

[Udenrigsministeren]

de har vi stadig lang vej. Liberalisering af kapitalbevægelserne udgør nok et af de væsentligste fremskridt.

I kapitlet om liberalisering af tjenesteydelser og etablering er vi også godt på vej, men mangler stadig en del, navnlig for de finansielle markeds vedkommende. Som det fremgik af statsministerens bemærkninger, fandt spørgsmålet om udlændinges adgang til at købe sommerhuse en tilfredsstillende løsning i sommeren 1988.

Det er først og fremmest i kapitlet om fjernelse af grænser på skatte- og afgiftsområdet og andre foranstaltninger rettet mod borgernes frie bevægelighed, at medlemslandene nu møder de største vanskeligheder i forhandlingerne.

Der er grund til at understrege, at skabelsen af EF's indre marked er en proces, og processen virker ikke kun på grund af den politiske vilje til at nå resultater, den er blevet hjulpet godt på vej af de nye spilleregler, som vi indførte med Den Europæiske Fælles Akt – eller EF-pakken, som vi kaldte den her i Danmark.

De nye spilleregler betød som bekendt, at hovedreglen om enstemmighed i Ministerrådet blev erstattet af et kvalificeret flertal på en række områder i det indre marked. Muligheden for at kunne træffe afgørelser med kvalificeret flertal er i praksis ikke blevet anvendt ret ofte. Men ikke desto mindre har reglen virket, for den tilskynder jo medlemslandene til at gå på kompromis, for at de på den måde kan få indflydelse på det endelige forhandlingsresultat. Hvis det ikke er tilfældet, risikerer man at blive stemt ned uden at have fået indflydelse på resultatet.

Med EF-pakken fik vi også en bedre samarbejdsprocedure med Europa-Parlamentet. Den gjorde ganske vist beslutningsgangen lidt tungere, men den lagde grunden til et bedre forhandlingsklima og medvirkede samtidig til, at opmærksomheden fæstes ved resultater frem for ved magtkampe mellem institutionerne.

Også her i Danmark har EF-pakken og det indre marked ført til nye spilleregler mellem regeringen og Folketinget. Således har Folketinget om nogle dage en debat i salen om 5 konkrete forslag. Det er noget, som stimulerer til en offentlig debat om aktuelle emner i det indre marked, og som lægger grunden for de synspunkter, der kan indgå i regeringens forhandlinger i Bruxelles på et tidligt tidspunkt i processen.

Regeringens ny anmeldelse over for Folketingets Markedsudvalg af forslag, der kan komme til afstemning, har lettet behandlingen af det stigende antal sager, vi står med. Det er regeringens opfattelse, at dialogen med Markedsudvalget i dag foregår tilfredsstillende, også selv om det indre marked unægtelig har lagt en større byrde på det fælles arbejde.

Uanset den frygt, mange nærede op til folkeafstemningen i februar 1986 om EF-pakken, har de fælles anstrengelser mellem Folketinget og regeringen gjort det muligt at foretage en aktiv dansk indsats i forhandlingerne i Ministerrådet. Kun i meget få undtagelsestilfælde har Danmark ikke kunnet opnå et tilfredsstillende forhandlingsresultat og har derfor stemt imod i Rådet.

Det er værd at hæfte sig ved, at det indre marked ikke er blevet en trussel mod vores høje niveau på miljøområdet, sådan som mange frygtede det op til folkeafstemningen i februar 1986. Der er også hos vore EF-partnere en voksende vilje til at tilgodese de miljøpolitiske hensyn i bestræbelserne for at skabe frie varebevægelser. Klarest er denne udvikling kommet til udtryk i dommen om det danske returflaskesystem. Her anerkendtes det udtrykkeligt, at miljøhensyn kan tilsidesætte hensynet til de frie varebevægelser.

I sin åbningsredegørelse nævnte statsministeren spørgsmålet om arbejdet i EF med tilpasning af afgiftsstrukturen og Danmarks holdning hertil.

Forhandlingerne om en tilnærmelse af afgiftssatserne er fortsat på et ret foreløbigt stadium i EF, og de tilkendegivelser, der er fremsat af flere medlemslande, er endnu ikke helt entydige. Nogle medlemslande støtter ubetinget fremskridt på dette område, stort set svarende til Kommissionens forslag. Andre medlemslande er enige i, at det er nødvendigt at fjerne den kontrol ved grænserne, som jo følger af forskelle i indirekte beskatning mellem medlemslandene. Men de understreger samtidig, at de ser betydelige problemer forbundet med gennemførelse af Kommissionens forslag.

Den fællesnævner, som aftegner sig, indebærer således et ønske om, at den anstødssten for etablering af det indre marked, som på indeværende tidspunkt udgøres af medlemslandenes indirekte beskatning, fjernes, men afslører samtidig en forskel i holdningen til, om Kommis-